

Universitätsbibliothek Paderborn

**Novæ Observationes Et Additiones Ad A. R. P. D.
Bartholomæi Gavanti Congreg. Cleric. Regul. S. Pauli ac
Sac. Rit. Congregat. Consultoris Commentaria In Rubricas
Missalis Et Breviarii Romani**

Adiectis Summorum Pontificum & Sac. Rit. Congreg. Decretis usque ad
præsens emanatis

Complectens omnia Gavanti Commentaria in Rubricas Breviarii - Cum
Indicibus Decretorum, Rerum atque Verborum notabilium

Merati, Gaetano Maria

Augustæ Vindelicorum, 1740

VD18 10783695-002

De Pentecoste. XVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39775

Novæ Observationes, & Additiones ad Gavanti

Cap. XVIII. De Pentecoste.

I. Gavant. pag. 101. col. 1. num. 3. - -
Ad horam Tertiā dicitur Hymnus: Veni Crea-
tor &c.) De hac Dominica Pentecostes exau-
 ditè agit Gavantus etiam tom. 1. part. 4. tit.
 11. à num. 22. & nos eidem normulla adje-
 cimus, quæ spectant tum ad eruditioñem
 sacra, tum ad explicationem Rubricarum,
 ad Missas horum dierum spectantium; nunc
 sermonem vertimus ad Rubricas Breviarii
 tantum expendendas, quæ præscribunt, hac
 die, & per totam hanc Octavam ad horam
 Tertiā cantandum esse Hymnum *Veni Crea-*
tor spiritus; quia hora Tertia super Aposto-
 los Paraclitus descendit. Castaldus in no-
 stro Ceremoniali lib. 3. cap. 24. num. 14. præ-
 scribit, talem Hymnum cantandum esse sol-
 lemniter; unde in nostra Congregatione
 mos est, ut in hac Dominica, & duobus se-
 quentibus diebus intonetur talis Hymnus à
 Celebrante Amictu, Alba, Stola, & Pluviali
 indutus. Hanc majorem sollemnitatem in-
 decantando hoc Hymno, & tota hora Tertiā,
 insinuat Gavantus, cùm dicit, conve-
 nire hac die, ut Hymno longiori, & pro-
 priō Felti Paraclitū Spiritum invocemus,
 & ad nos invitemus. Quapropter decet eti-
 am, quod, uti monet Bauldry, decantetur
 tota hora Tertia, accensis omnibus cereis
 Altaris, ad eamque omnes Clerici de Eccle-
 sia ad sint.

Præfatus Celebrans stans, non verò ge-
 nuflexus, ut mox diximus, debet intonare
 prædictum Hymnum, idque colligitur ex
 Ceremoniali Episcoporum lib. 2. cap. 1. ubi
 dicitur, quod si fuerint Hymni *Veni Crea-*
tor spiritus, aut *Ave Maris Stills*, dum
 Episcopus Hymnum intonat, omnes genu-
 flectunt, & statim ipse quoque Episcopus in
 suo genuflexorio, si adest, genuflectit; si
 minùs, super aliquo pulvino; cùm ergo Ce-

remoniale non doceat, à genuflexo jam
 Episcopo Hymnos, quos diximus, intonari;
 signum est, quod ab Episcopo stante incho-
 antur; quia tamen intonatis à se Hymnis,
 statim ipse quoque genuflectere debet. De
 hoc Ritu tractat etiam satis eruditè noster
 Franciscus Magius in suo opere *de Officio, &*
Choro, opusculo 2. disquisit. 35. ubi afferit
 auctoritates aliquorū Ceremonialium, hunc
 eundem Ritum præscribentium, præsertim
 verò Ceremonialis Clericorum Regularium
 S. Pauli, in cuius lib. 1. cap. 10. §. *De Heb-*
domadario hæc habentur -- Hymnum *Veni*
Creato r Spiritus, & *Ave Maris Stella* ipse
 stans enunciabit, & primis illis verbis pro-
 nunciatis, genuflectet -- Hoc idem præ-
 scribitur in Ceremoniali Clericorum Minor-
 rum part. 1. cap. 12. & in illo Minor. Con-
 ventual. S. Francisci, necnon Minorum Ob-
 servantium. Sebastianus verò Fantoni in
 Ceremoniali PP. Carmelitarum à se elucu-
 brato lib. 1. Rub. 52. num. 3. hanc regulam
 generalem tradit: *Notandum est, quod in*
omnibus supradictis, cùm aliquis so'us quidquam
incipit, vel canit, in suo loco, inter alios stans
incipiet, vel canet: cùm virò duo simul aliquid
canunt, vel incipiunt, in medio inur alios stan-
tes: illud dicunt, vel incipiunt. Idem quo-
 que prescribitur in Ceremoniali Canonicorū
 Regularium S. Salvatoris cap. 6. ubi hæc
 habentur: *Cantores, vel alii Canonici, quan-*
do in Ch. ro aliquem cantum incipiunt, semper
ve fissi vultibus ad Altare, capitibus detectis,
flare debent. Rationem hujus Ritus, quem
 omnes profectò observant, assignat Victori-
 nus Totinius in Ceremoniali PP. Camaldu-
 lensium lib. 1. cap. 14. num. 9. dicendo: *Ut*
intonatio majestatem præferat maiorem, recto
Sacerdote manente in intonando, & ideo magis
visibiliter, magisque audibiliter, & alacriter,
ad

et iussaque vocem illico genuflectentibus aliis, præter Mitram, qui librum subfineret; hic enim *juxta Ceremoniale Episcoporum cap. 11.* non genuflectit, nisi aliquando ob commoditatem leg. n. 15.

Hnic tamen Communi sententiae adversari videtur auctoritas Romani Pontificalis præscribentis hanc genuflexionem, vel ipsimet Episcopo celebranti in *Titulo de Benedictione, & Consecratione Virgi-um*, ubi sic ait: *Qui bus fructis, surgunt omnes, & dicitur Hymnus Veni Creator Spiritus, &c.* Pontifice cum Mitra ante Altare genuflexo incipiente, & Choro illum prosequente. Idem pariter præscribitur in *Tit. de Ordinatione Presbyteri*, ubi haec habentur: *Tunc Pontifex sine Mitra ante Altare Conversus flexis genibus, incipit alta voce schola prosequente Hymnum: Veni Creator Spiritus, &c.* Denique in *Tit. de Conservatione electi in Episcopum* statuitur, quod *Consecrator, flexis genibus ad Altare, incipit, ceteris p[ro]p[ri]os quenamvis Hymnum, Veni Creator Spiritus, &c.* Verum quanvis hujusmodi Pontificalis Romani dispositiones contraria videantur nostræ, & Communi sententiae, nihilominus adhuc ab ea non est recedendum, quia pro hac non solum stat communis praxis, verum etiam *Ceremoniale Papale*, lib. eni 2. Sect. 2. Cap. II. de Vigilia Pentecostes haec ait. *Co-suevit etiam Pontifex Hymnum Vesperatum, videlicet Veni Creator Spiritus, in sede soli stans, detecto Capite, inchia e: deinde descendere ad Faldistorium, ubi postquam genuflexit, & non prius Cantores prosequuntur Hymnum. Finito primo versu surgit Pontifex, & assumpta Mitra redit ad Faldistorum.* Faret etiam nostræ sententiae auctoritas Ceremonialis Episcoporum suprà à nobis allegata, & à nobis explicata, quam interpretationem admittit etiam Paris de Crassis, qui lib. 2. Cap. 10. de Ceremoniis Cardinalium, & Episcoporum haec tradit: *sine Mitra (Celebrans) versus ad Altare ipsum Hymnum intonat; deinde sic stat usque ad finem Hymni; & si Hymnus erit, Ave Maris Stella, sive Veni-*

Creator Spiritus, tunc postquam in eodem loco Celebrans in onavit, ibidem genuflexit sine Mitra. Ex quibus omnibus fit, quod non obstante Pontificalis Romani dispositione in dictis Casibus ab eodem adductis, nos in nostro debemus servare communem ritum, & praxim absque ulla hæsitatione. Posset etiam dici, Pontificalis Romani dispositionem versari circa intonationem quasi privatam præfati Hymni, non requirentem illam vocis elationem, & majestatem, quæ requiriatur in ejusdem Hymni intonatione, de qua nos loquimur, & de cuius ritu reddit rationem Totinius mox laudatus, nimurum, *intonatio maiestatem præferat majorem,* &c. Concludendum denique est, quod dispositio Pontificalis Romani debet servari pro illis functionibus ibi præscriptis; illa vero Ceremonialis Episcoporum servari debet in reliquis sacriss functionibus, qua ad præfatum Pontificale non attinent, nec inter se, cumpunctis actionibus, repugnant.

Dum Celebrans stando intonat præfatum Hymnum, reliquos omnes de Choro genuflectere debere, præter Ceroferarios, & assistentes ipsimet Celebranti, si adsint, certum est apud omnes; dubium tamen aliud obo ritur, quandonam Celebrans, & reliqui de Choro surgere debeant? Noster Gavantus Sect. X. Cap. 1. n. 4. & Ordinarium Cartusianum Cap. 14. num. 46. & 49. quanvis cum aliis ad initium Hymni genuflexionem præscribant, de surrectione nullum verbum faciunt, Castaldus tamen in Ceremoniali nostra Congregationis lib. 2. cap. 21. præscribit, ut omnes surgant post primum Versum. *Genuflectunt, inquit, siue permanent omnes, donec compleatur totus primus Versus, quo completo, surgentibus omnibus, ipse quoque Celebrans surgit.* Idem præscribit Paris de Crassis his verbis: *Quo primo Versu finito, surgit (Celebrans) surgentibus omnibus.* Ita pariter Fantonus in Ceremoniali Carmelitarum post *Primum Versum Hymni Ave Maris Stella, & post Primum Versum Hymni Veni Crea-*

Creator Spiritus; statuit, ut omnes exsur-
gant; sed quomodo post primum Hymni
Versum exsurget Celebrans, si nondum ex
eodem Castaldo, Paride de Craffis, & Fan-
tonio genuflexit? Ita inquirit optimè Fran-
ciscus Magius lib. supracit. disquisit. 36. n.
222. sed hujus difficultatis solutionem pa-
riter ibidem afferit, dicendo, præfatos Au-
tores nomine primi Versus intelligere Pri-
mam Hymni Stropham; Castaldus enim in
eodem lib. cap. 4. num. 16. hac habet: *In
principio, &c. Donec quatuor primi versus di-
cuntur, genuflexendum est.* Ideem pariter
declarant citatis in locis Ceremoniale Cle-
ricorum Minorum, & Canonicorum Re-

gularium, idemque clariùs exprimitur in
Ceremoniali Camaldulensem, ubi Totonius
loc. supradic. ait: *Usque ad finem primi ver-
sus, & paucis interjectis, subdit: Usque ad
finem primum quatuor versi ulorum. Patres
quoque Prædicatores de primo Hymno Tre-
veris anno 1249. De altero vero Ulyssipo-
næ 1618. Mediolani 1622. Romæque 1629.
in tertia ordinatione sic statuerunt: In pro-
nuntiatione Hymni, &c. Fratres maneat ge-
nuflexi usque quod absolvatur prima strophe;* &
idem statuit Ceremoniale Minorum Obser-
vantium part. 4. cap. 6. & Minorum Con-
ventualium cap. 11. dicendo: usque ad finem
primi Metri.

Novæ Observationes, & Additiones ad Gayanti

Cap. XIX. De Dominicæ Trinitatis.

Gavant. pag. 101. col. 2. n. 2. - S. R. C.
Decretit Octavam Sanctissimæ Trinitatis dignio-
rem in propria Ecclesia esse Octavam Corporis Chri-
sti &c.) Utrum Octava SS. Trinitatis dignior
sit Octava Corporis Christi, est quæstio,
quam fuscè agitavimus in nostris Observatio-
nibus ad cap. 8. sed. 3. num. VII. & acerrime
sustinuimus, Octavam Corporis Christi esse
preferendam Octavam Sanctissimæ Trinitatis
ab iis, qui eam celebrant, quia Sanctissima
Trinitas est Titulus propria sua Ecclesiae.
Pro tuendo suo placito allegat hoc loco Ga-
vantus Decretum S. R. C. sed puto, hoc De-
cretum consistere in approbatione Octavarii
Romani, in quo Feria VI. & Sabbato subse-
quentibus ad Festum Corporis Christi, assi-
gnantur Lectiones dicenda ab iis, qui cele-
brant Octavam Sanctissimæ Trinitatis, quæ
profectò positæ non fuissent, si S. C. censuissent,
in concurrentia harum Octavarum preferendam esse Octavam Corporis Christi.
Aliud enim Decretum, quo præcisè decla-
retur, Octavam Sanctissimæ Trinitatis di-
gniorem esse Octavam Sanctissimi Corporis
Christi, certè non reperitur, & revera talis

Gavant. Rubr. Brev.

Decreti à Gavanto allegati non ponit nec
Annus, nec mēnsis, nec dies, sub quo ema-
navit, & quatenus extaret tale Decretum,
sicut extat revera approbatio prædicti Octa-
varii, adhuc subsistit veritas sententiae, quam
ibidem propugnavi, quia cum ex parte Ma-
gistrorum Ceremoniarum Ecclesia Cathedra-
lis Bracarensis quæstum fuit à S. C. an
diebus VI. & VII. Octava Sanctissimæ Tri-
nitatis, ubi est Titulus Ecclesiae, cum de ea
fiat Officium, quia est dignior Octava Cor-
poris Christi, debeat etiam dici IX. Lectione
de Simplici illis diebus occurrente, an omitti
ratione Octavæ Corporis Christi? S. R. C.
die 8. Junii 1709, respondit ad hoc dubium;
diebus VI. & VII infra Octavam Festi San-
ctissimæ Trinitatis, ubi est Titularis, facien-
dum esse Officium de die II. & III. infra
Octavam Corporis Christi cum Commemo-
ratione Sanctissimæ Trinitatis. Stanè igitur
hoc Decreto, quod est posterius Decreto,
quod Gavantus hic allegavit, dirimitur
omnino Controversia, dixerit enim declara-
tur à S. C. & quidem sapientissimè, Octavam
Corporis Christi, utpote magis privilegia-
tam,

N n

tam,

